अविदितः येन त्वया नज्ञातइत्यर्थः ॥ २२ ॥ परेषामवमंता केवलमवमंतैव नतु तन्नाशविषयबुद्धिः ॥ नचिराक्षिप्रं विपत्स्यसे आपदं प्राप्स्यसीत्यर्थः ॥ २३ ॥ धनेना
क्षयकोशेन दर्पेण राजत्वाहंकारेण बलेन प्राणबलेन चतुरंगबलेनच चिंतयामास ॥ मारीचः कलहं निवारयति ॥ एषा कलहार्थं प्रोत्साहयति ॥ किमत्र कर्तव्यमिति वि

त्वंतुरावणदुर्बुद्धिर्गुणैरेतैर्विवर्जितः ॥ यस्यतेऽविदितश्चोरैरक्षसांसुमहान्वयः ॥ २२ ॥ परावमंताविषयेषुसंगवान्नदेशकालप्रविभा
गतत्त्ववित् ॥ अयुक्तबुद्धिर्गुणदोषनिश्चयेविपन्नराज्योनचिराद्विपत्स्यसे ॥ २३ ॥ इतिस्वदोषान्परिकीर्तितांस्तयासमीक्ष्यबुध्याक्षण
दाचरेश्वरः ॥ धनेनदर्पेणबलेनचान्वितोविचिंतयामासचिरंसरावणः ॥ २४ ॥ इत्यार्षेश्रीमद्रा० वा० आ० आर० त्रयस्त्रिंशःसर्गः ॥
॥ ३३ ॥ ॥ ७ ॥ ततःशूर्पणखांदृष्ट्वाब्रुवतींपरुषंवचः ॥ अमात्यमध्येसंक्रुद्धःपरिपप्रच्छरावणः ॥ १ ॥ कश्चरामःकथंवीर्यःकिंरू
पःकिंपराक्रमः ॥ किमर्थंदंडकारण्यंप्रविष्टश्चसुदुस्तरं ॥ २ ॥ आयुधंकिंचरामस्ययेनतेराक्षसाहताः ॥ खरश्चनिहतःसंख्येदूषणस्त्रिशि
रास्तथा ॥ ३ ॥ तत्त्वंब्रूहिमनोज्ञांगिकेनत्वंचविरूपिता ॥ इत्युक्ताराक्षसेंद्रेणराक्षसीक्रोधमूर्छिता ॥ ४ ॥ ततोरामंयथान्यायमाख्यातु
मुपचक्रमे ॥ दीर्घबाहुर्विशालाक्षश्चीरकृष्णाजिनांबरः ॥ ५ ॥ कंदर्पसमरूपश्चरामोदशरथात्मजः ॥ शक्रचापनिभंचापंविकृष्यकन
कांगदं ॥ ६ ॥ दीप्तान्क्षिपतिनाराचान्सर्पानिवमहाविषान् ॥ नाददानंशरान्घोरान्विमुंचंतंमहाबलं ॥ ७ ॥ नकार्मुकंविकर्षंतंरामंपश्या
मिसंयुगे ॥ हन्यमानंतुतत्सैन्यंपश्यामिशरवृष्टिभिः ॥ ८ ॥ इंद्रेणेवोत्तमंसस्यमाहतंत्वश्मवृष्टिभिः ॥ रक्षसांभीमवीर्याणांसहस्राणि
चतुर्दश ॥ ९ ॥ निहतानिशरैस्तीक्ष्णैस्तेनैकेनपदातिना ॥ अर्धाधिकमुहूर्तेनखरश्चसहदूषणः ॥ १० ॥ चारयामासेत्यर्थः ॥ २४ ॥ इतिरामाभिरामे
श्रीरामीये रामायणतिलके वा० आ० आर० त्रयस्त्रिंशः सर्गः ॥ ३३ ॥ ॥ ७ ॥ ततइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ किंरूपइत्यस्योत्तरं दीर्घबाहुरित्यादि ॥ ५ ॥
कश्चरामइत्यस्योत्तरं दशरथात्मजः कनकांगदं कनकवलयभूषितं चापं ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ खरश्च सहदूषणोहतइत्यर्थः ॥ १० ॥